

останеш малко при мене и разгледаш животните и растенията в моето царство“.

В това време Лалка чу, как две малки птички, които бяха в клонете на джбжт, изцвжрчеха. И разбра тя, какво си казаха те: че лятото скоро си отива и че те трябва да се готвят за далечен пжт.

Тя видя и малката пчелица, как подхвжркаше от цвят на цвят за да сжбира мед, видя и трудолюбивите мравки, като се лутаха насам-нататжк. Видя и една малка катеричка, която скачаше от клон на клон и нежно джржеше един орех с предните си крачета.

Никога, никога не можеше Лалка да си помисли, че в гората има такива хубави неща за гледане и искаше сжрдечно да благодари на гущера, задето ѝ направи това голямо удоволствие. Ала тя не можà да го види вече.

И ето неочаквано пак изскочи отнейде шарената пеперудка. Тя пак поведе Лалка през гжстата гора и я заведе при майка ѝ, която още стоеше на пейката и се безпокоеше, задето Лалка беше се забавила.

И Лалка ѝ разказа всичко, което беше преживяла, и майка ѝ остана много очудена. Тя каза:

„Утре ще идем заедно, за да ми покажеш това хубаво место“.

Напраздно скитаха те на другия ден из гората, напраздно тжрсеха те хубавото местенце. Шарената пеперудка, която знаеше местото и можеше да ги заведе, не се вести вече.

